

สิ่งซึ่งบอกว่าเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง

วันนี้ บัพดาตา มหาสมุทรแห่งความรักกำลังมองดูลูกๆที่น่ารักของท่านทั้งหมด ท่านมองเห็นคุณสมบัติพิเศษทั้งสามในลูกแต่ละคน ลูกแต่ละคนเต็มไปด้วยคุณสมบัติพิเศษทั้งสามมากแค่ไหน? คุณสมบัติพิเศษทั้งสามคือ: ความรัก ความร่วมมือ นั่นคือโยคะที่ง่ายดาย และการเป็นตัวของตัวเองนั่นคือการเป็นประกาศแห่งแสงและพลังที่มีชีวิตในขณะที่กำลังเคลื่อนไปให้ใครก็ตามได้รับประสบการณ์ของทั้งสามรูปแบบผ่านทุกความคิด คำพูด และทุกการกระทำของลูกในทางปฏิบัติ อย่าให้คุณสมบัติพิเศษเหล่านี้มีไว้สำหรับลูกเท่านั้น แต่ผู้อื่นได้รับประสบการณ์ในคุณสมบัติพิเศษทั้งสามเหล่านี้ด้วยเช่นกัน เช่นเดียวกับที่พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรัก ดังนั้นเช่นเดียวกันให้ดวงวิญญาณใดก็ตามซึ่งมีความรู้หรือไม่มีความรู้ที่มาอยู่เบื้องหน้านายของมหาสมุทรควรได้รับประสบการณ์ว่านายของมหาสมุทรแห่งความรักนั้นกำลังให้ประสบการณ์ของคลื่นแห่งความรักแก่พวกเขา เช่นเดียวกับที่ใครก็ตามที่ไปถึงชายฝั่งของมหาสมุทรทางกายภาพ มหาสมุทรแห่งนี้ จะได้สัมผัสกับความเยือกเย็นและความสงบโดยอัตโนมัติ ดังนั้นเช่นกันให้พวกเขาได้สัมผัสประสบการณ์ของความรักทางจิตผ่านนายของมหาสมุทรแห่งความรักและที่พวกเขาได้มาถึงสถานที่ที่พวกเขาสามารถจะได้รับความรักที่แท้จริง ให้ได้รับประสบการณ์ของความรักทางจิตที่แท้จริงเหมือนกับกลิ่นหอมทางจิตวิญญาณในบรรยากาศ ลูกทั้งหมดบอกว่าลูกมีความรักต่อพ่อ และพ่อก็รู้เช่นกันว่าลูกมีความรักที่แท้จริงต่อท่าน อย่างไรก็ตามเวลานี้ลูกจะต้องกระจายกลิ่นหอมของความรักไปสู่โลก ลูกต้องให้ประสบการณ์ของกลิ่นหอมนี้แก่ทุกดวงวิญญาณ ให้ทุกดวงวิญญาณพูดว่า: ผู้นี้เป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง จงมีความรักไม่ใช่เพียงแค่ต่อพ่อเท่านั้น แต่จงมีความรักต่อทุกคนอย่างสม่ำเสมอ เมื่อทุกคนมีประสบการณ์ในคุณสมบัติพิเศษทั้งสองเหล่านี้ตลอดเวลา ลูกจึงจะเรียกได้ว่าเป็นนายของมหาสมุทรแห่งความรัก โลกทุกวันนี้หิวโหยความรักที่แท้จริงในจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ เมื่อมองเห็นความรักที่เห็นแก่ตัวในทุกหนแห่ง หัวใจของพวกเขาที่อยู่เหนือความรักนั้น ด้วยเหตุนี้ทุกคนจึงพิจารณาว่าประสบการณ์ของความรักในสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณในช่วงเวลาไม่กี่นาทีนั้นเป็นสิ่งล้ำค่าและเป็นกำลังใจให้กับชีวิตของพวกเขา

บัพดาตาได้เห็นว่าคุณประสบความสำเร็จมากแค่ไหนในการนำเอาคุณสมบัติพิเศษของความรักที่มีต่อผู้อื่นมาใช้ในการกระทำและงานรับใช้ของลูก ลูกไม่เพียงแค่ว่าพอใจกับตัวเองในจิตใจของลูกที่ลูกคิดว่า “ฉันมีความรักมากใช่ไหม”? ถ้าลูกไม่มีความรัก ลูกจะเป็นของพ่อได้อย่างไรและลูกจะเคลื่อนไปข้างหน้าในชีวิตบราห์มินได้อย่างไร? บัพดาตารู้ด้วยเช่นกันว่าลูกนั้นมีความพอใจในจิตใจของลูกเอง ลูกมีเพียงพอสำหรับตัวเองและนั่นก็เป็นสิ่งที่ดี แต่ลูกทั้งหมดเป็นผู้รับใช้ของพ่อ พ่อทำให้ลูกทุกคนเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และให้ร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สินสมบัติแก่ลูกเพื่องานรับใช้ หน้าที่ของผู้รับใช้คืออะไร? คือการใช้คุณสมบัติพิเศษเพื่องานรับใช้ หากคุณสมบัติพิเศษของลูกไม่ได้ถูกนำมาใช้เพื่องานรับใช้ คุณสมบัติพิเศษนั้นก็จะไม่เติบโต สิ่งนั้นจะยังคงอยู่เหมือนเดิม ด้วยเหตุนี้เองแม้ว่าลูกบางคนในขณะนี้ที่มีประสบการณ์ว่าเป็นของพ่อ ไปเรียนทุกวัน เคลื่อนไปในความเพียรพยายามของพวกเขา ทำตามกฎระเบียบทั้งหมด พวกเขาไม่สามารถประสบกับความก้าวหน้าจากความพยายามเท่าที่ควร พวกเขากำลังเคลื่อนไปแต่พวกเขาไม่เติบโต อะไรคือสาเหตุของสิ่งนี้? พวกเขาไม่ได้ใช้คุณสมบัติพิเศษของพวกเขาในงานรับใช้ งานรับใช้ไม่ใช่เพียงแต่ให้ความรู้หรือให้บทเรียนเจ็ดวันเท่านั้น การถ่ายทอดความรู้ยังคงดำเนินต่อเนื่องมาตั้งแต่ตอนต้นของยุคทองแดง อย่างไรก็ตามคุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มินนี่คือการถ่ายทอดบางสิ่งนั่นคือการให้บางสิ่ง ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา, การถ่ายทอดหมายถึงการได้รับบางสิ่ง ในขณะที่การถ่ายทอดในเวลาหมายถึงการให้บางสิ่ง เพราะลูกนั้นคือลูกๆของผู้ประทาน ลูกเป็นลูกๆของมหาสมุทร ให้ใครก็ตามที่เข้ามาสัมผัสกับลูกควรจะมีประสบการณ์ว่าเมื่อกลับไปแล้วเขาได้รับบางสิ่ง ไม่ใช่ว่าเขากลับไปเพียงแค่เมื่อใดในบางสิ่งเท่านั้น เขาจะกลับไปด้วยความรู้ ด้วยความมั่งคั่งของความรัก ความมั่งคั่งของพลังแห่งการจดจาะระลึกถึง ด้วยความมั่งคั่งของพลังและความมั่งคั่งของความร่วมมือ นั่นคือพวกเขาจะกลับไปด้วยมือของพวกเขา นั่นคือสติปัญญาของพวกเขาที่เต็มไปด้วยสิ่งเหล่านี้ สิ่งนี้เรียกว่างานรับใช้ที่แท้จริง ด้วยคริสตียอง หนึ่งในวันที่ ด้วยคำพูดเพียงไม่กี่คำ ด้วยกระแสของทัศนคติที่ทรงพลังของลูกและด้วยสายใยของลูก ลูกจะต้องเป็นผู้ปรานและเพียงแต่ให้ ผู้รับใช้เช่นนั้นเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง ผู้ที่ให้เช่นในลักษณะนี้จะได้รับประสบการณ์ว่าพวกเขากำลังเติบโตในทุกขณะที่พวกเขากำลังก้าวหน้าในทุกขณะ มิฉะนั้นลูกจะรู้สึกได้ว่า แม้ว่าลูกจะไม่ได้ลอยหลัง ลูกก็ไม่ได้เคลื่อนไปข้างหน้ามากเท่าที่ควร ดังนั้นจงกลายเป็นผู้ประทานและให้ประสบการณ์ ในทำนองเดียวกันลูกเป็นโยคีที่ง่ายดายและให้ความร่วมมือกับตัวลูกเองเท่านั้น

หรือไม่? ให้คลื่นของความจริงจัง ความกระตือรือร้น และความร่วมมือของลูกทำให้ผู้อื่นให้ความร่วมมือด้วยเช่นกัน ด้วยคุณสมบัติพิเศษของความร่วมมือของลูก ให้ทุกดวงวิญญาณได้รับประสบการณ์ว่าลูกช่วยเหลือพวกเขา; ว่าเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาเริ่มสภาพที่อ่อนแอหรืออยู่ในสถานการณ์ที่เลวร้าย ลูกคือคนที่จะช่วยพวกเขาอย่างเป็นเครื่องมือที่จะทำให้พวกเขาก้าวไปข้างหน้า ให้ทุกคนได้สัมผัสว่าลูกดวงวิญญาณมีคุณสมบัติพิเศษของความร่วมมือ สิ่งนี้เรียกว่าการใช้คุณสมบัติพิเศษของลูกสำหรับงานรับใช้ ลูกให้ความร่วมมือกับพ่อ แต่พ่อให้ความร่วมมือกับโลก ให้คำพูดของประสบการณ์นี้ปรากฏออกมาจากลูกทั้งหมดว่า ผู้นี้ให้ความร่วมมือกับทุกคนเหมือนพ่อ อย่าให้ความร่วมมือกับบุคคลเพียงคนเดียวหรือสองคน นั่นเป็นการให้ความร่วมมืออย่างเห็นแก่ตัว นั่นจะเป็นการให้ความร่วมมือในหนทางที่มีขีดจำกัด ดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมืออย่างแท้จริงคือผู้ที่ให้ความร่วมมือในทางที่ไม่มีขีดจำกัด สมญาของลูกทั้งหมดคืออะไร? ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกหรือเป็นเพียงผู้ให้คุณประโยชน์ในศูนย์ของลูกเท่านั้น? ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ในประเทศของลูกหรือเป็นเพียงผู้ให้คุณประโยชน์แก่นักเรียนในชั้นเรียนของลูกเท่านั้น? ลูกไม่ได้มีสมญาเช่นนั้นใช่หรือไม่? ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกที่กำลังจะกลายเป็นนายของโลกหรือเป็นเพียงนายของราชวังของตัวเองเท่านั้น? ผู้ที่อยู่ภายในขีดจำกัดของศูนย์ของเขาเองก็จะกลายเป็นนายของราชวังของเขาเองเท่านั้น อย่างไรก็ตามเวลานี้ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่ใช่ผู้ที่มีขีดจำกัด ดังนั้นการใช้คุณสมบัติพิเศษของความร่วมมือกับทุกคนจึงถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือ ด้วยวิธีนี้ดวงวิญญาณที่มีพลังจะใช้พลังทั้งหมดไม่ใช่เพียงแค่สำหรับตัวเองแต่สำหรับทุกคนในงานรับใช้ หากใครบางคนไม่มีพลังในความอดทน ในขณะที่ลูกมี แล้วการให้พลังนี้แก่ผู้อื่นเพื่องานรับใช้จึงเรียกว่าการใช้พลังเพื่องานรับใช้ อย่าคิดว่าฉันต้องอดทน อย่างไรก็ตามให้แสงและพลังแห่งคุณธรรมของความอดทนของลูกไปถึงผู้อื่น แสงของประการไม่ได้มีไว้เพื่อตัวเองเท่านั้น ยังเป็นการให้แสงสว่างแก่ผู้อื่นและชี้หนทางให้แก่พวกเขาด้วยเช่นกัน จึงกลายเป็นรูปของพลังเช่นนั้น นั่นคือกลายเป็นประการแห่งแสงและพลังและให้ประสบการณ์ของคุณประโยชน์นั้นแก่ผู้อื่น ให้พวกเขามีประสบการณ์ว่าพวกเขาได้เข้ามาอยู่ในแสงแห่งพลังจากความมืดของความอ่อนแอ ให้พวกเขา รู้สึกว่า: ดวงวิญญาณนี้จะช่วยฉันให้กลับมามีพลังด้วยพลังของเขาเอง ซึ่งหมายความว่าลูกจะทำให้ดวงวิญญาณนั้นสร้างการเชื่อมโยงกับพ่อ เพียงแค่เป็นเครื่องมือ ไม่ใช่ว่าลูกจะให้ความร่วมมือกับใครบางคนและทำให้คนนั้นมาติดกับในตัวลูก ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะใช้คุณสมบัติพิเศษของพวกเขาในงานรับใช้ด้วยสำนึกและพลังว่าพวกเขากำลังให้ของขวัญของพ่อแก่ผู้อื่น สิ่งซึ่งบอกของผู้รับใช้ที่แท้จริงคือพ่อจะสามารถมองเห็นได้ผ่านทุกการกระทำของพวกเขา ทุกคำพูดของเขาจะเตือนผู้อื่นให้นึกถึงพ่อ ให้คุณสมบัติพิเศษทุกอย่างของพวกเขาเป็นสัญญาณที่จะชี้ไปหาผู้ประทาน ผู้คนจะเห็นแต่เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นเสมอ พวกเขาจะไม่เห็นลูกแต่จะเห็นพ่อเสมอ สิ่งซึ่งบอกของการเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงของลูกคือไม่ใช่ว่าบางคนจะให้ความร่วมมือกับลูก อย่าได้มีความคิดแม้แต่ชนิดเดียวว่าบางคนให้ความร่วมมือกับลูกอย่างมากเพราะคุณสมบัติพิเศษของลูก เป็นหน้าที่ของลูกที่จะให้ความร่วมมือกับดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือ หากพวกเขาเห็นลูกและไม่ได้เห็นพ่อ นั่นไม่ใช่งานรับใช้ เป็นการหันดวงวิญญาณออกไปจากพ่อเช่นเดียวกับที่กูรูทำในยุคทองแดง ลูกทำให้พวกเขาลืมพ่อและลูกไม่ได้ทำงานรับใช้ใดๆ นั่นเป็นการทำให้ดวงวิญญาณตกลงไป ไม่ใช่ทำให้พวกเขาเป็นขึ้นไป นั่นไม่ใช่การทำบุญแต่เป็นบาป เพราะเมื่อพ่อไม่ได้อยู่ที่นั่นก็จะมิบาป ดังนั้นผู้รับใช้ที่แท้จริงจะทำให้ดวงวิญญาณนั้นสร้างความสัมพันธ์กับผู้ที่เป็นสัจจะ

บางครั้งบัปตาดาก็รู้สึกขบขันกับลูกๆเกี่ยวกับเป้าหมายของลูกและคุณสมบัติที่ลูกมีสำหรับเป้าหมายนั้น ลูกจะต้องทำให้ดวงวิญญาณเข้าถึงพ่อ แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้นลูกกลับทำให้พวกเขาเข้าถึงลูก ลูกพูดถึงพ่อที่สูงส่งอื่นๆว่าพวกเขานำดวงวิญญาณลงมาจากเบื้องบนแต่พวกเขาไม่ได้นำดวงวิญญาณกลับขึ้นไป อย่าได้กลายเป็นพ่อที่สูงส่ง บัปตาดาได้เห็นว่าในบางกรณีแทนที่ลูกดวงวิญญาณจะใช้เส้นทางตรง บางครั้งลูกก็ติดอยู่ข้างถนน หนทางของลูกเปลี่ยนไป เหตุนี้เองแม้ว่าลูกจะยังคงเดินหน้าต่อไป ลูกก็ไม่เข้าไปใกล้จุดหมายปลายทางของลูก ดังนั้นลูกเข้าใจแล้วใช่ไหมว่าใครที่เรียกว่าเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง? จงใช้คุณสมบัติพิเศษทั้งสามเหล่านี้ในงานรับใช้ ด้วยสายตาที่ไม่มีขีดจำกัดและทัศนคติที่ไม่มีขีดจำกัด อัจชะ

ถึงผู้ที่เป็นผู้ประทานอย่างสม่ำเสมอ ลูกๆของผู้ประทาน ผู้ที่ทำให้ทุกดวงวิญญาณเต็มเปี่ยม ถึงผู้ที่ใช้สมบัติที่มีค่าทุกอย่างเพื่องานรับใช้ ดังนั้นจึงมีความก้าวหน้า ถึงผู้ที่พิจารณาทุกสิ่งว่าเป็นของขวัญจากพระเจ้าและถวายของที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าให้กับผู้อื่น ถึงผู้ที่ให้สัญญาณไปยังผู้เดียวเสมอและผู้ที่ทำให้ผู้อื่นสม่ำเสมอ ถึงผู้รับใช้ที่แท้จริงที่ให้ความร่วมมือกับทุกคนเสมอ บัปตาดา รัก ระลึกถึง และนมัสส

บัปตาดาพบกลุ่ม – กุมารี:

กองทัพนี้จะทำอะไร? กองทัพได้รับชัยชนะเสมอ กองทัพมีชัยชนะ กองทัพยังคงต่อสู้กับศัตรูต่อไป ดังนั้นการได้รับชัยชนะเหนือมายาศัตรูของลูกจึงเป็นงานของลูกทุกคน จงรับรู้งานนี้ของลูกเสมอและเดินหน้าต่อไปให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะเวลากำลังเคลื่อนไปอย่างรวดเร็ว หากความเร็วของเวลารวดเร็วและความเร็วของลูกช้า ลูกจะไม่ไปถึงตรงเวลา ดังนั้นจงเร่งความเร็ว! ผู้ที่ช้าก็จะกลายเป็นเหยื่อ ผู้ที่มีพลังจะได้รับชัยชนะเสมอ ดังนั้นลูกทุกคนได้รับชัยชนะหรือไม่?

มีเป้าหมายในการเป็นประโยชน์ในงานรับใช้และเฝ้าแต่ทำงานรับใช้เสมอและยังคงเดินหน้าต่อไปในงานรับใช้ เพราะกุมารีไม่มีบ่วงพันธะใดๆ ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้มากเท่าที่ลูกต้องการ เดินหน้าต่อไปเรื่อย ๆ อยู่เสมอ เมื่อพิจารณาว่าตนเองเป็นของพ่อและที่ลูกอยู่ที่นั่นเพื่อพ่อ ผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือในงานรับใช้จะได้รับความสุขและพลังโดยอัตโนมัติ มีเพียงกำมือเดียวจากหลายๆ ล้วนที่ได้รับโชคของงานรับใช้ กุมารีเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเสมอ ทำทุกการกระทำในขณะที่ยังคงรักษารูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาไว้ในสำนึกของลูกเสมอ และก่อนที่จะทำการใด ๆ จงตรวจสอบว่าการกระทำนั้นเหมาะสมกับการเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาหรือไม่ ถ้าไม่ใช่เช่นนั้นก็จงเปลี่ยนแปลง

ดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาไม่ใช่ธรรมดา พวกเขายิ่งใหญ่ หนึ่งกุมารีมีความยิ่งใหญ่กว่าบราห์มิน 100 คน ดังนั้นลูกผู้เป็นกุมารีแต่ละคนจะต้องเตรียมบราห์มินหนึ่งร้อยคน ลูกต้องรับใช้พวกเขา ลูกกุมารีได้คิดแผนการที่นำมหัศจรรย์อะไร? มีอะไรที่ดียิ่งกว่าการให้ประโยชน์แก่ดวงวิญญาณหรือไม่? ลูกเป็นผู้ที่สัมผัสกับความสุขด้วยตัวลูกเอง อยู่เสมอใช่ไหม? บางครั้งลูกมีความสุขเกี่ยวกับความรู้ บางครั้งความสุขของการจดจำระลึกถึง บางครั้งความสุขของความรัก ไม่มีอะไรนอกจากความสุขและความสุขที่มากขึ้น ยุคบรรจบพบกันคือยุคแห่งความสุข อัจชะ

สายตาของบัพดาตาอยู่ที่กุมารีตลอดเวลา สิ่งที่กุมารีทำให้กับตนเองนั้นก็ขึ้นอยู่กับตัวเขาเอง แต่บัพดาตามาเพื่อทำให้ลูกทุกคนกลายเป็นนายของโลก ให้มีความสุขและความซาบซึ้งของการเป็นเจ้านายของโลกเสมอ จงเฝ้าแต่เคลื่อนต่อไปอย่างไม่รู้เหนื่อยในงานรับใช้ อัจชะ

พร: พร: ขอให้ลูกสวมมงกุฎแห่งแสงด้วยการตระหนักรู้ว่าเป็นคาร์ณฮาร์(ผู้ที่ทำ) และของคาราวันฮาร์(ผู้ที่เป็นแรงบันดาลใจ)
ฉันเป็นเครื่องมือ คาร์มาโยตี คาร์ณฮาร์(คนที่ทำ) และพ่อคือคาราวันฮาร์(คนที่เป็นแรงบันดาลใจ) หากลูกมีสำนึกนี้ตามธรรมชาติ ลูกจะมีมงกุฎแห่งแสงอย่างสม่ำเสมอและเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล เพียงแค่พ่อกับฉันและไม่มีบุคคลที่สาม: การประสบกับสิ่งนี้ทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล ผู้ที่กลายมาเป็นจักรพรรดิเช่นนั้นจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายา ผู้เอาชนะประสาทสัมผัสทางร่างกายและผู้เอาชนะวัตถุธาตุอย่างไรก็ตามหากมีความผิดพลาดโดยไม่ตั้งใจ ใครบางคนวางภาระของความรู้สึกลึกและความตั้งใจที่ไร้ประโยชน์ไว้กับตนเอง และแล้วแทนที่จะเป็นมงกุฎจะมีตะกร้าของความกังวลมากมายในหัวของเขา

คติพจน์: เพื่อที่จะเป็นอิสระจากบ่วงพันธะทั้งหมด ให้กลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นกับความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมด

*** โอม ชานติ ***